

Sag C-491/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

26. juni 2019

Forelæggende ret:

Kúria (øverste domstol, Ungarn)

Afgørelse af:

2. maj 2019

Sagsøgt i første instans og appellants:

Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn)

Sagsøger i første instans og appelindstævnt:

Szent Borbála Kórház

Hovedsagens genstand

Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – overtrædelse af lovgivningen om indgåelse af offentlige kontrakter, der samtidig udgør en misligholdelse af en aftale – spørgsmålet om, hvorvidt den civile ret, som behandler misligholdelsen af tilskudsaftalen, har kompetence til at konstatere en uregelmæssighed i forbindelse med indgåelsen af den offentlige kontrakt

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Hovedsagens formål er for det første at fastslå, om de organer, som er kompetente til at behandle en sag om uregelmæssigheder i forbindelse med et retsforhold, der udspringer af en tilskudsftale, har kompetence til at foretage en direkte undersøgelse af en hvilken som helst overtrædelse, der måtte være til skade for EU-budgettets finansielle interesser, samt om de i givet fald har pligt til at foretage en finansiel korrektion.

For det andet drejer anmodningen om præjudiciel afgørelse sig om, hvorvidt et tilfælde, hvor der i et retsforhold, der opstår som følge af en tilskudsaftale, konstateres en uregelmæssighed bestående i en overtrædelse af en retsforordning på området for indgåelse af offentlige kontrakter, og som indebærer en misligholdelse af den pågældende aftale, skal behandles efter den nationale ungarske lovgivning vedrørende krav i forbindelse med offentlige kontrakter, hvorefter muligheden for at gøre civile krav baseret på en overtrædelse af lov om offentlige kontrakter gældende forudsætter, at en afgørelse truffet af et andet organ, nemlig Közbiztosági Döntőbizottság (klagenævnet for offentlige udbud, Ungarn, herefter »klagenævnet«), eller afsagt af en domstol – ved behandlingen af et søgsmål til prøvelse af klagenævnets afgørelse – endeligt fastslår, at en sådan overtrædelse har fundet sted. Anmodningen om præjudiciel afgørelse handler ligeledes om, hvorvidt den domstol, som behandler de civile krav, i tilfælde af, at der ikke er indbragt nogen sag for det nævnte klagenævn, har beføjelse til at tage stilling til uregelmæssigheden ved indgåelsen af den offentlige kontrakt i forbindelse med dens undersøgelse af aftalens misligholdelse.

Retsgrundlaget for anmodningen om præjudiciel afgørelse er artikel 267 TEUF.

De præjudicielle spørgsmål

1 I forbindelse med det retsforhold, der opstår som følge af en tilskudsaftale, har de myndigheder og formidlende organer i medlemsstaterne, som er kompetente til at behandle sager vedrørende uregelmæssigheder i første eller anden instans, da i forbindelse med de pågældende sager beføjelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (herefter »forordningen«) – navnlig inden for rammerne af den i artikel 60, 70 og 98 omhandlede kontrolmekanisme – til at foretage en direkte undersøgelse af en hvilken som helst overtrædelse, der er eller kan være til skade for EU-budgettets finansielle interesser, og har de i givet fald pligt til at foretage en finansiell korrektion?

2 Sikres beskyttelsen af Unionens finansielle interesser tilstrækkelig effektivt af en national processuel lovgivning, eller af den retspraksis, hvorved lovgivningen fortolkes, hvorefter det i forbindelse med en tilskudsaftale alene er tilladt at konstatere en misligholdelse af den pågældende aftale bestående i en overtrædelse af lovgivningen på området for indgåelse af offentlige kontrakter (uregelmæssighed) og gøre et hvilket som helst herpå baseret civilretligt krav gældende, såfremt klagenævnet eller en domstol – ved behandlingen af et søgsmål til prøvelse af klagenævnets afgørelse – endeligt har fastslået, at en sådan overtrædelse har fundet sted?

3 Såfremt overtrædelsen af lovgivningen vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter udgør en uregelmæssighed, men der ikke er indbragt en sag for

klagenævnet, har den domstol, som behandler de civile krav vedrørende opfyldelsen af tilskudsaftalen, da beføjelse til at vurdere uregelmæssigheden i indgåelsen af den offentlige kontrakt i forbindelse med sin undersøgelse af aftalens misligholdelse?

Anførte EU-retlige forskrifter

- Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT 2006, L 210, s. 25, berigtiget i EUT 2007, L 145, s. 38, og i EUT 2008, L 301, s. 40, herefter »forordningen«): artikel 60, 70 og 98
- Den Europæiske Unions Domstols praksis, herunder navnlig dom af 26. maj 2016, Județul Neamț og Județul Bacău (C-260/14 og C-261/14, EU:C:2016:360), af 14. juli 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu ítélet (C-406/14, EU:C:2016:562), af 6. december 2017, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (C-408/16, EU:C:2017:940), af 5. oktober 2000, Kommissionen mod Frankrig (C-18/98, EU:C:2000:54), af 4. juni 2009, Pometon (C-158/08, EU:C:2009:349), af 17. september 2014, Cruz & Companhia (C-341/13, EU:C:2014:2230), af 18. december 2014, Somvao (C-599/13, EU:C:2014:2462), af 7. august 2018, Hochtief (C-300/17, EU:C:2018:635).

Anførte nationale forskrifter

- A 2007-2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet (dekret nr. 4/2011 af 28.1.2011 vedrørende anvendelse af støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2007-2013, herefter »dekretet«): § 2, stk. 1, nr. 24 og 27, § 86, stk. 3, § 87, stk. 2, § 90, stk. 2-4, § 92, stk. 1 og 2, § 97, § 98, stk. 1-3, og § 99, stk. 4.
- A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (lov nr. CVIII af 2011 om offentlige kontrakter, herefter »lov om offentlige kontrakter«).
- Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (lov nr. CXCV af 2011 om de offentlige finanser, herefter »lov om de offentlige finanser«): § 53/A, stk. 1.
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (lov nr. IV af 1959 om indførelse af civillovbogen (den tidligere civillovbog)): § 277, stk. 1.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Ved skrivelse af 1. marts 2011 tildelte Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (det nationale udviklingsagentur, Ungarn), som var den retlige forgænger for Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministeriet for menneskelige ressourcer, Ungarn) (sagsøgte i første instans, herefter »sagsøgte«), i egenskab af bidragsyder et tilskud uden tilbagebetalingspligt til den retlige forgænger for Szent Borbála Kórház (Hospitalet Sankt Barbara) (sagsøger i første instans, herefter »sagsøgeren«) inden for rammerne af et støtteprogram finansieret af såvel Ungarns statsbudget som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, hvilket udgjorde grundlaget for, at sagsøgeren og det formidlingsorgan, der repræsenterede sagsøgte, indgik en tilkudsftale på et maksimalt beløb af 4 264 050 289 HUF til gennemførelse af et projekt vedrørende modernisering af hospitalet.
- 2 På grundlag af de konstaterede forhold ved en senere kontrol af de offentlige udbudsprocedurer i forbindelse med renoveringen af fire af hospitalets bygninger blev det oplyst, at der var konstateret tegn på uregelmæssighed. Emberi Erőforrások Minisztériuma Pályázatok Felülvizsgálati Főosztálya (generalinspektoratet for indgåelse af offentlige kontrakter under ministeriet for menneskelige ressourcer), som behandlede sagen om uregelmæssighed i første instans, fastslog, at opdelingen af den offentlige kontrakt i fire forskellige dele i forbindelse med renoveringen af de fire bygninger og den separate fastsættelse af værdien af hver enkelt delkontrakt i forbindelse med fastsættelsen af den anslåede værdi var i strid med § 18, stk. 1 og 2, i lov om offentlige kontrakter, hvorefter opdelingen i delkontrakter ikke er tilladt.
- 3 Som følge af sagen om uregelmæssighed besluttede den nævnte myndighed at give afslag på 65 319 907 HUF af beløbet vedrørende de fire kontrakter, dvs. 25% af den ansøgte støtte.
- 4 Sagsøgeren anfægtede denne afgørelse, hvorefter sagen om uregelmæssighed blev behandlet i anden instans af Miniszterelnökség Jogi Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkára (vicestatssekretær med ansvar for statsministeriets retlige anliggender) i egenskab af Központi Koordinációs Szerv (centralt koordineringsorgan), som stadfæstede afgørelsen om uregelmæssighed den 5. oktober 2016. Sagsøgeren tilbagebetalte det afslåede støttebeløb.
- 5 Sagsøgeren gjorde i sin stævning gældende, at aftalen var opfyldt, og nedlagde påstand om, at sagsøgte skulle pålægges at betale 65 319 917 HUF med tillæg af morarenter. Retten i første instans gav sagsøgeren medhold, og dette blev stadfæstet i anden instans.
- 6 Sagsøgte har iværksat kassationsappel til prøvelse af den endelige dom med påstand om ophævelse heraf og forkastelse af søgsmålet for så vidt angår sagens realitet.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 7 Sagsøgeren har gjort gældende, at klagenævnet i henhold til § 134, stk. 2, i lov om offentlige kontrakter har enekompetence til at behandle sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter. I henhold til den pågældende lovs § 140, stk. 1, litra g), kan den myndighed, som tildeler støtten, indbringe en sag for klagenævnet, når den i forbindelse med udførelsen af sine opgaver får kendskab til en handling eller undladelse, som er i strid med lov om offentlige kontrakter.
- 8 Sagsøgeren har anført, at muligheden for at gøre et civilretligt krav gældende på grundlag af en overtrædelse af lovgivningen vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter, i henhold til § 165, stk. 1, i lov om offentlige kontrakter forudsætter, at klagenævnet eller en domstol – ved behandlingen af et søgsmål til prøvelse af klagenævnets afgørelse – endeligt fastslår, at en sådan overtrædelse har fundet sted. Såfremt det for at kunne fastslå den ved dekretets § 2, stk. 1, nr. 24, definerede uregelmæssighed er nødvendigt, at en anden myndighed træffer en forudgående afgørelse eller på forhånd afgør et spørgsmål, kan den ansvarlige person hos den myndighed, der behandler sagen om uregelmæssighed, udsætte den pågældende sag.
- 9 Det er sagsøgerens opfattelse, at sagsøgte hverken havde beføjelse til at undersøge overtrædelsen af § 18, stk. 1 og 2, og § 122, stk. 7, litra a), i lov om offentlige kontrakter eller til at trække støtten tilbage på grundlag af sagens resultat, eftersom klagenævnet har enekompetence til at vurdere, om sagsøgeren reelt overtrådte de pågældende bestemmelser. Sagsøgte ville efter sagsøgerens opfattelse have handlet korrekt, hvis den havde udsat sagen om uregelmæssighed i medfør af dekretets § 87, stk. 2, og havde indbragt sagen for klagenævnet.
- 10 Sagsøgte har i sit svarskrift nedlagt påstand om frifindelse. Den har gjort gældende, at investeringen i de fire bygninger blev foretaget inden for rammerne af ét projekt, hvorfor sagsøgeren har overtrådt § 18, stk. 1 og 2, i lov om offentlige kontrakter, og at betingelserne for et udbud med forhandling uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse – henset til investeringernes samlede beløb – således ikke var opfyldt (§ 122, stk. 7, i lov om offentlige kontrakter).
- 11 Sagsøgte har anført, at forvaltningsmyndigheden og formidlingsorganet i henhold til forordningens artikel 60 skal sikre, at finansieringen og de udvalgte operationer er i overensstemmelse med de gældende kriterier for det operationelle program, og at de er i overensstemmelse med de relevante EU-regler og nationale regler i hele deres gennemførelsesperiode. Den har fastholdt, at tilbagetrækningen af støtten var lovlig, eftersom den i forbindelse med sin kontrol undersøgte, om sagsøgeren havde gjort sig skyldig i en misligholdelse af aftalen til skade for EU-budgettets og det ungarske statsbudgets finansielle interesser, eller med risiko for en sådan skade. I forbindelse med dens undersøgelse af disse forhold havde den kompetence til at konstatere denne uregelmæssighed, hvilket gav den beføjelse til delvist at trække støtten tilbage.

- 12 Sagsøgte har endvidere anført, at § 140, stk. 1, i lov om offentlige kontrakter og dekretets § 86, stk. 3, begrænser sig til at give den støttetildelende myndighed og formidlingsorganet mulighed for at indbringe sagen for klagenævnet, men at der ikke er fastsat nogen forpligtelse hertil.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 13 Der er i Ungarn indført en procedureordning, hvorefter muligheden for at gøre krav gældende på grundlag af en overtrædelse af lov om offentlige kontrakter betinges af, at et andet organ endeligt fastslår, at der har fundet en sådan overtrædelse sted.
- 14 Kúria skal i det væsentlige tage stilling til, om det under påberåbelse af sagsøgtes manglende kompetence til at konstatere en uregelmæssighed i forbindelse med den offentlige kontrakt kan kræves, at det tilbagetrukne støttebeløb genudbetales med henblik på opfyldelse af en tilskudsaftale.
- 15 Den forelæggende ret finder, at der er begrundet tvivl med hensyn til, om den formelle fortolkning, der foretages i den endelige dom, er korrekt. I henhold til forordningens artikel 60, 70 og 98 skal de myndigheder i første og anden instans, der behandler sagen om uregelmæssighed, være kompetente til at konstatere enhver uregelmæssighed og foretage korrektion heraf, samt at kræve tilbagebetaling af de uretmæssigt udbetalte beløb. Ingen national bestemmelse eller fortolkningsmæssig praksis kan gøre muligheden for at gøre et civilretligt krav om tilbagebetaling af støtte gældende betinget af, at der forud herfor er blevet behandlet en mellemliggende sag ved en anden myndighed, navnlig når den myndighed i første instans, der behandler sagen om uregelmæssighed, alene har mulighed for – men ikke er forpligtet til – at indlede en sag på området for indgåelse af offentlige kontrakter, og myndigheden med kompetence til at træffe afgørelse i anden instans ganske vist også har mulighed for at indbringe sagen for klagenævnet, men i forbindelse med sagens afgørelse ikke er bundet af indholdet af den af det pågældende klagenævn truffene afgørelse.
- 16 Den Europæiske Unions Domstol har allerede i dom C-300/17, Hochtief, fastslået, at EU-retten ikke er til hinder for en national processuel lovgivning, hvorefter muligheden for at gøre et hvilket som helst civilretligt krav gældende i tilfælde af overtrædelse af de retsfor skrifter, der regulerer indgåelsen af offentlige kontrakter og offentlige udbud, betinges af, at et klagenævn eller en domstol – ved behandlingen af et søgsmål til prøvelse af dette klagenævns afgørelse – endeligt har fastslået, at en sådan overtrædelse har fundet sted.
- 17 Ifølge den endelige dom indførte den ungarske lovgiver reglerne vedrørende kompetencefordeling med det formål at fjerne den retlige usikkerhed, dvs. at såfremt klagenævnet – som har kompetence til at fastslå, at der har fundet en overtrædelse sted på området for indgåelse af offentlige kontrakter, og for hvilket der er pligt til at indbringe sagen – ikke fastslår, at der har fundet en overtrædelse sted, kan en sådan ej heller påberåbes under en senere civilretlig sag. Det af

lovgiver forfulgte formål bekræftes ligeledes af de øverste ungarske domstoles praksis, hvorefter det, såfremt den kompetente ret ikke har fastslået, at der har fundet en overtrædelse sted, i forbindelse med en sag på området for indgåelse af offentlige kontrakter, ikke er muligt i en civilretlig sag at drage de retlige konsekvenser af overtrædelsen af den lovgivning, der regulerer den offentlige udbudsprocedure.

- 18 Det er Kúriás opfattelse, at tilskudsaftaler og offentlige kontrakter ganske vist er juridiske begreber, mellem hvilke der består en tæt indbyrdes tilknytning, men at det imidlertid er formålstjenligt at sondre mellem dem, navnlig med hensyn til de betingelser, der skal være opfyldt for at kunne kræve opfyldelse af de dermed forbundne forpligtelser. De retlige spørgsmål, der rejses i den foreliggende sag, omhandler aspekter i forbindelse med fortolkningen af EU-lovgivningen, herunder navnlig forordningen.
- 19 I betragtning af, at sagsøgerens projekt er blevet gennemført ved hjælp af medfinansierede midler fra den Europæiske Fond for Regionaludvikling og fra Ungarns statsbudget, er det nødvendigt at afklare, om den fortolkning af forordningen og af dennes gennemførelsesdekret, der foretages i den endelige dom, er i overensstemmelse med det af unionslovgiver forfulgte formål.
- 20 Det er endvidere nødvendigt at tage stilling til, om en misligholdelse af en aftale bestående i en udtrykkelig overtrædelse af lovgivningen på området for indgåelse af offentlige kontrakter er omfattet af begrebet uregelmæssighed, således som dette er defineret i EU-lovgivningen.
- 21 Forordningens artikel 2, nr. 7), og dekretets § 2, stk. 1, nr. 24, definerer begrebet uregelmæssighed som [henholdsvis] enhver overtrædelse af en EU-bestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift over det almindelige budget, og overtrædelse af såvel nationale retsfor skrifter som de forpligtelser, som parterne i en tilskudsaftale har påtaget sig, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions finansielle interesser, og dermed også Ungarns finansielle interesser.
- 22 Den for den foreliggende sag relevante forordning indgår i en foranstaltning, som sikrer den forsvarlige forvaltning af EU-midler og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser (dom C-260/14 og C-261/14, Județul Neamț og Județul Bacău). Domstolen har i forbindelse med sin fortolkning udledt heraf, at Unionen via fondene kun skal finansiere handlinger, som gennemføres i fuldstændig overensstemmelse med EU-retten, herunder de gældende bestemmelser på området for offentlige kontrakter (dom C-406/14, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, og dom C-408/16, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România).
- 23 Den forelæggende ret finder, at den tildelte støtte udgør en fordel, der følger af anvendelsen af de EU-retlige forskrifter, og at overholdelsen af den relevante

lovgivning er en forudsætning for at opnå denne. Såfremt denne betingelse ikke er opfyldt, mister den opnåede fordel sit retsgrundlag, ikke som sanktion, men blot som en konsekvens af, at en sådan uregelmæssighed er blevet fastslået (dom Județul Neamț og Județul Bacău, C-260/14 og C-261/14, Pometon, C-158/08, Cruz & Companhia, C-341/13, og Somvao, C-599/13). Dette leder til spørgsmålet om, hvorvidt en støttemodtager har en subjektiv ret til at kræve at få genudbetalt et støttebeløb, der er blevet trukket tilbage som følge af misligholdelse af en aftale, og som vedkommende har tilbagebetalt.

- 24 Det er nødvendigt at tage stilling til, om en processuel ordning, som tillader, at en konstatering af en uregelmæssighed i en sag af administrativ karakter prøves i en civilretlig sag, er forenelig med den effektive beskyttelse af Unionens finansielle interesser (dom C-406/14, Wrocław – Miasto na prawach powiatu).
- 25 Såfremt de myndigheder eller organer, der er kompetente til at behandle sagen om uregelmæssighed, ikke har beføjelse til at konstatere uregelmæssigheder bestående i en overtrædelse af lovgivningen om indgåelse af offentlige kontrakter, men de derimod i tilfælde af tegn på overtrædelse af en sådan lovgivning kan udsætte sagen og indbringe en sag for klagenævnet, opstår der et juridisk fortolkningsspørgsmål om, hvorvidt en sådan kompetencefordeling ikke gør det uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, og dermed også af Ungarns finansielle interesser.
- 26 Det er ved vurderingen af dette spørgsmål afgørende, at den ungarske lovgivning begrænser sig til at give de organer, der behandler sagen om uregelmæssighed, mulighed for at indbringe sagen for klagenævnet. Eftersom sagen alene kan indbringes for klagenævnet inden for en bestemt frist, kan en del af uregelmæssighederne ende med ikke at få nogen retlige konsekvenser, ligesom den mellemliggende sags betragtelige varighed kan forlænge den oprindelige sag, hvilket ligeledes kan være til skade for den effektive beskyttelse af de finansielle interesser. Det er endvidere nødvendigt at tage hensyn til den omstændighed, at indholdet af den afgørelse, der træffes i den mellemliggende sag, ikke er bindende for den myndighed, som behandler appellen i forbindelse med sagen om uregelmæssighed (§ 98, stk. 3, i lov om offentlige kontrakter).
- 27 Når de myndigheder, der tildeler støtten, har pligt til at indbringe en sag for en anden myndighed for at kunne fastslå, at der foreligger en udtrykkelig overtrædelse på området for indgåelse af offentlige kontrakter, som ligeledes udgør en misligholdelse af tilskudsaf-talen, og det alene er denne konstatering, der giver dem beføjelse til at fastslå, at der har fundet en uregelmæssighed sted, og til at kræve tilbagebetaling af de uretmæssigt udbetalte beløb, kan disse myndigheders kontrolbeføjelser blive udhulet. Dette kan bringe EU-lovgivningens effektive virkning i fare, eftersom det – selv i tilfælde af grove overtrædelser – bliver muligt for støttemodtageren at kræve udbetaling af det fulde støttebeløb under påberåbelse af, at aftalen er opfyldt.

- 28 På grundlag af ovenstående betragtninger er det nødvendigt at tage stilling til, om den fortolkning af lov om offentlige kontrakter, der foretages i den endelige dom, er egnet til at sikre en tilstrækkelig effektiv beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser, og dermed også Ungarns finansielle interesser.
- 29 Såfremt ovenstående spørgsmål besvares benægtende, opstår spørgsmålet om, hvorvidt det organ, som er kompetent til at behandle sagen om uregelmæssighed, ligeledes har kompetence – herunder med direkte henvisning til forordningens bestemmelser – til at konstatere en uregelmæssighed bestående i en udtrykkelig overtrædelse af lovgivningen på området for indgåelse af offentlige kontrakter.
- 30 Det vil muligvis være nødvendigt at tage stilling til, om det i et tilfælde, hvor en lovgivning, der er baseret på den nævnte kompetencefordeling, er forenelig med EU-lovgivningen, men konstateringen af uregelmæssigheden ikke er foretaget af klagenævnet, er muligt for en domstol, der behandler en civilretlig sag, i forbindelse med misligholdelsen af en aftale og konsekvenserne heraf at undersøge sagsøgerens adfærd, som har ført til en overtrædelse af lovgivningen vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter, navnlig når den i sagen om uregelmæssighed truffene afgørelse ikke kan anfægtes ved domstolene.

ARBEJDSDOKUMENT